

Οδός Ευριπίδου: Ένας από τους πιο γευστικούς δρόμους της Αθήνας

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

Είναι ο δόμος που συμπυκνώνει μια πλευρά της Αθήνας. Αστραφτερή αλλά και υποβαθμισμένη. Γοητευτική, αποπλανητική και μοιραία αλλά και άγρια, σκοτεινή και «δύσκολη». Η Ευριπίδου είναι όπως λέει και η λαϊκή έκφραση «το στομάχι της Αθήνας». Πρόκειται για έναν από τους πιο ιστορικούς δρόμους της πρωτεύουσας, ο πιο εμπορικός με την αληθινή και κλασική έννοια του όρου. Ένας δρόμος που θυμίζει παζάρι ανατολής, πέρασε από πολλές περιπέτειες αλλά ακόμα στέκεται όρθιος, προσφέροντας μερικά από τα πιο κλασικά στέκια για αγορές σε όλους τους Αθηναίους.

Η γειτνίαση με τη Βαρβάκειο Αγορά ενισχύει ακόμα περισσότερο αυτόν τον χαρακτήρα της «γευστικής» βόλτας - άλλωστε στον αριθμό 24 της Ευριπίδου βρίσκεται και μια από τις εισόδους για τη Βαρβάκειο. Η αρχή της Ευριπίδου βρίσκεται στην πλατεία Αγίων Θεοδώρων, εκεί όπου βρίσκεται και ο ομώνυμος ναός. Το τέλος της βρίσκεται στην πλατεία Κουμουνδούρου, και πάλι υπάρχει ένας ναός, αυτός των Αγίων Αναργύρων.

Στην αρχή του 20ού αιώνα σε αυτόν τον μακρόσυρτο δρόμο, οι πρόσφυγες από

Μικρά Ασία και Κωνσταντινούπολη έφεραν στην Αθήνα τα εδέσματα και τα μπαχάρια τους από την ανατολή, αλλάζοντας οριστικά την πορεία και την ταυτότητα της ελληνικής κουζίνας. Είχε προηγηθεί τον 19ο αιώνα η «αποίκηση» στην οδό Ευριπίδου από Αθηναίους υψηλών κοινωνικών στρωμάτων αλλά και η δημιουργία σε αυτό τον δρόμο κτιρίων κομψοτεχνημάτων - αρχιτεκτονήματα διατηρητέα, τα περισσότερα από τα οποία ρημάζουν σήμερα, όπως συμβαίνει άλλωστε με τα περισσότερα διατηρητέα της πρωτεύουσας.

Στις μέρες μας, αν χαρακτηρίζει κάτι περισσότερο από όλα η οδός Ευριπίδου αυτό είναι τα αρώματα αλλά και τα χρώματα τα οποία «πλημμυρίζουν» όσφρηση αλλά και όραση, στέλνοντας στον εγκέφαλο έναν καταγισμό πληροφοριών. Εδώ βρίσκουν μια θέση όλα τα προϊόντα του κόσμου - μπαχαρικά, αλλαντικά, τζίντζερ, κάρι, τσάγια, ροφήματα, σαπούνια, μυρωδικά, γλυκά, σουτζούκια, λουκάνικα και παστουρμάδες, όσπρια σε τσουβάλια, ζάχαρη, ρύζια και ξηροί καρποί, λουλούδια και φυτά, ποτά κ.τ.λ κ.τ.λ. Με δύο λόγια; Ο παράδεισος των ελληνικών προϊόντων και όλων των πρώτων υλών.

Όταν πάντως η Αθήνα ήταν νεοσύστατη, εδώ χτυπούσε η εμπορική καρδιά της για όλους τους κατοίκους από όλες τις συνοικίες, τόσο για το χονδρεμπόριο όσο και για το λιανεμπόριο τροφίμων - όλοι από εδώ προμηθεύονταν τα «εδώδιμα και αποικιακά» για τα σπίτια και τα δικά τους μαγαζιά.

Και αφού επί σχεδόν έναν αιώνα η Ευριπίδου κρατούσε μια θέση ακμαία στο εμπόριο της πόλης, από το 2000 και έπειτα σταδιακά, μια σειρά από παράγοντες άρχισαν να δίνουν καίρια πλήγματα στην «μοσχοβολιστή» οδό. Η παρουσία των super market, η οικονομική κρίση, η υποβάθμιση και γκετοποίηση της ευρύτερης περιοχής, έπαιξαν το ρόλο τους, με την Ευριπίδου να μεταμορφώνεται τότε σε άγρια πιάτσα ναρκωτικών και να γίνεται απροσπέλαστη - αλλά και η έλευση των Κινέζων οι οποίοι στο τελευταίο κομμάτι της, γέμισαν την Ευριπίδου με καταστήματα που πωλούν φθηνά και χαμηλής ποιότητας εμπορεύματα αλλά. Σήμερα, τα μικρά, παραδοσιακά εμπορικά καταστήματα απειλούνται από την τάση για νέα ξενοδοχεία και real estate χρήσεις.

Σε κάθε περίπτωση, τα τελευταία χρόνια, η Ευριπίδου πήρε πάλι τα πάνω της και σημεία - κατατεθέν του δρόμου, όπως τα Καραμανλίδικα του Φάνη αλλά και το Ψητοπωλείο Τέλης -με τα ξακουστά πια μπριζολάκια- συσπειρώνουν τους Αθηναίους εδώ, όπως και τα vintage μαγαζιά, που κάθε Σάββατο λειτουργούν σαν μαγνήτης τόσο για τους κατοίκους του κέντρου, όσο και για αυτούς από πιο μακρινές συνοικίες.

1865: Νεαροί γόννοι επιφανών οικογενειών - Αλ. Σούτσος, Αγ. Βλάχος, Ν.

Δηλιγιάννης, Χαρ. Τρικούπης, Νικ. Μαυροκορδάτος- ιδρύουν σε αυτόν τον δρόμο την «Εταιρεία των Φίλων του Λαού», η οποία είναι η διάδοχος της Φιλικής Εταιρείας. Σκοπός της: «να συμβάλλη εις την πνευματικήν αφύπνισιν του Ελληνικού Λαού και εις την ηθικήν καλλιέργειάν του, διά της διαδόσεως, εμπεδώσεως και διαφυλάξεως των Αξιών του Γένους και των Εθνικών μας Παραδόσεων». Για' αυτόν τον σκοπό της διατήρησης και συνέχισης των ιερών αξιών συστήθηκε το «Λαϊκόν Πανεπιστήμιον», το οποίο ήταν το πρώτο της Ελλάδος και το πέμπτο του κόσμου. Το Λαϊκό Πανεπιστήμιο λειτουργεί έως τις μέρες μας, παρέχοντας σύντομα courses με τη φοίτηση να είναι δωρεάν και τα μαθήματα να διδάσκονται από έγκριτους ακαδημαϊκούς- καθηγητές των πανεπιστημίων.

1893: Σ' ένα σπίτι στη συμβολή της Ευριπίδου με την πλατεία Αγίων Θεοδώρων, γεννιέται ο διάσημος «καταραμένος» ποιητής Ναπολέον Λαπαθιώτης, ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της νεορομαντικής σχολής.

Πηγή: exploringgreece.tv